

# از شمال و جنوب تا سرزمین زیبا



## بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: دانیال ۱۱؛ دانیال ۸: ۳ تا ۸، ۲۰ تا ۲۲؛ اشعیا ۴۶: ۹، ۱۰؛ دانیال ۸: ۹، ۲۳؛ متی ۲۷: ۳۳ تا ۵۰.

**آیه حفظی:** «عده‌ای از علما به قتل خواهند رسید و این سبب می‌شود که قوم خدا پاک و بی‌آلایش گردند. این وضع تا زمانی که وقت معین فرا رسد، ادامه خواهد یافت» (دانیال ۱۱: ۳۵).

همانطور که ما این فصل چالش برانگیز را شروع می‌کنیم، چند نکته از ابتدا باید ذکر شود. اول، دانیال باب ۱۱ بطورکلی با نبوت قبلی در دانیال مطابقت دارد. همانند فصل‌های ۷، ۸، ۹ و پیام نبوی از دوران خود نبی تا زمان آخرادامه می‌یابد. دوم، سلسله قدرتهای جهانی، اغلب باعث پدید آمدن قدرتهای می‌شوند که به مردم خدا ظلم و ستم می‌کنند. سوم، سرانجام طرح کلی هر یک از نبوت‌ها پایان خوشی دارد. در دانیال باب ۲، سنگ به مجسمه ضربه زده و آنرا از بین می‌برد؛ در دانیال باب ۷، پادشاهی به پسر انسان می‌رسد؛ در دانیال باب ۸ و ۹، معبد مقدس از طریق خون مسیح تقدیس و تطهیر می‌شود.

باب ۱۱ سه نکته اساسی را دنبال می‌کند. ابتدا، با حکومت پادشاهان فارس شروع می‌شود و در مورد سرنوشت آنان و زمان پایان دوران آنها یعنی هنگامی که پادشاه شمال به کوه مقدس خدا حمله می‌کند، بحث می‌کند. دوم، نبردهای پیاپی بین پادشاه شمال و جنوب، و چگونگی تأثیرات آنها بروی قوم خدا را توضیح می‌دهد. سوم، این باب با پایانی خوش تمام می‌شود، همانطور که پادشاه شمال بر روی «کوه مقدس زیبا» (دانیال ۱۱: ۴۵) می‌میرد. چنین پایان مثبتی، نشانگر پایان شریر و برپایی پادشاهی ابدی خداوند است.

درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲ فروردین - ۲۱ March آماده شوید.

## نبوت ها در مورد فارس و یونان

دانیال باب ۱۱: ۱ تا ۴ را بخوانید. چه چیزی را در اینجا مشاهده می‌کنیم که برخی از پیشگویی های قبلی را یادآوری می‌کند که در دانیال دیده ایم؟

جبرئیل به دانیال می‌گوید که سه پادشاه از سرزمین فارس بر خواهند خاست. بعد از آنها پادشاه چهارم می‌آید، کسی که از همه آنان ثروتمندتر است و باعث برانگیختن یونان می‌شود. پس از کوروش، سه پادشاه جانشین او یکی پس از دیگری بر ایران حکومت می‌کنند: کمبوجیه / کامبیز (۵۳۰ - ۵۲۲ ق.م.)، بردیا (۵۲۲ ق.م.)، داریوش اول (۵۲۲ - ۴۸۶ ق.م.). پادشاه چهارم اخشورش است که در کتاب استر از او به عنوان خشاریارشاه نام برده شده است. همانطور که در کتاب استر باب ۱: ۱ تا ۷ آمده است، او بسیار ثروتمند است، و همانطور که در پیشگویی آمده است یک ارتش قوی و نیرومند را برای تهاجم به یونان فرماندهی می‌کند. اما علیرغم قدرت او، تهاجم او توسط نیروی نظامی کوچکی از سربازان شجاع یونان دفع می‌شود.

دشوار نیست که نتوان اسکندر مقدونی را به عنوان پادشاهی قدرتمند در دانیال باب ۱۱: ۳ شناسائی کرد. او مبدل به یک حاکم مستبد در جهان باستان می‌شود. وی در سن ۳۲ سالگی بدون اینکه وارثی از خودش برای فرماندهی امپراتوری خود باقی گذارد، درگذشت. بنابراین، امپراتوری او میان چهار فرمانده نظامی او تقسیم شد: سلوکوس حاکمیت سوریه و بین النهرین، بطلمیوس فرمانروایی مصر و لیسیمachus فرمانروایی تراس و بخش‌هایی از آسیای صغیر و کاساندر حاکمیت مقدونیه و یونان را به عهده گرفتند.

دانیال باب ۱۱: ۲ تا ۴ را با دانیال باب ۸: ۳ تا ۸، ۲۰ تا ۲۲ مقایسه کنید. چگونه این متون در کنار هم به شناسایی اسکندر به عنوان یک قدرت کمک می‌کنند؟

چه چیزی را می‌توانیم از مجموع این نامها، تاریخ‌ها، مکانها، و رویدادهای تاریخی بیاموزیم؟ اول، ما می‌آموزیم که پیشگویی ها همانطور که توسط نبی خداوند پیش بینی شده‌اند، اتفاق افتاده‌اند. کلام خدا هرگز از بین نمی‌رود. دوم، خداوند، مالک تاریخ است. ما ممکن است تصور کنیم که سلسله قدرتهای سیاسی، رهبران و پادشاهی ها به واسطه جاه طلبی امپراتوران، دیکتاتورها و سیاستمداران برانگیخته شده‌اند و ظهور کرده‌اند. با این حال، کتاب مقدس نشان می‌دهد که در نهایت این خداوند است که کنترل چرخش و

حرکت تاریخ را در جهت هدف الهی خویش در دست دارد و در جهت رسیدن به آن پیش می برد، و در نهایت منجر به ریشه کن شدن بدی و برپایی پادشاهی جاودان خداوند خواهد شد.

## دوشنبه

۲۶ اسفند

# نبوت‌های سوریه و مصر

دانیال باب ۱۱: ۵ تا ۱۴ را بخوانید. چه چیزی در اینجا برملا می شود؟

پس از مرگ اسکندر کبیر، امپراتوری عظیم یونان بین چهار فرمانده نظامی او تقسیم شد. دو نفر از آنان سلوکوس در سوریه (شمال) و بطلمیوس در مصر (جنوب) - موفق به ایجاد سلسله‌هایی شدند که برای تحت کنترل داشتن سرزمین خود با یکدیگر می جنگیدند.

اکثر دانش‌آموختگان کتاب مقدس، در مورد جنگ‌های پیشگویی شده بین پادشاهان شمال و جنوب در دانیال باب ۱۱: ۵ تا ۱۴ آگاهی دارند، همانطور که به نبردهای بسیاری میان آنان مراجعه می کنند. براساس پیشگویی، تلاش خواهد شد تا این دو دودمان از طریق ازدواج میانشان اتحاد برقرار شود، اما این وحدت کوتاه مدت خواهد بود (دانیال ۱۱: ۶). منابع تاریخی به ما نشان می دهند که آنتیوخوس دوم (۲۶۱-۲۴۶ ق.م)، نوه سلوکوس اول، با برینس دختر بطلمیوس دوم پادشاه مصر ازدواج می کند. با اینحال، این توافقنامه مدت زمان زیادی دوام نمی آورد، و مجادله‌ای که مستقیماً امت خدا را درگیر خود می کند، دوباره آغاز می شود. بنابراین، دانیال باب ۱۱ با برخی از وقایع مهم که بر روی زندگی قوم خدا برای قرن‌ها پس از نبودن نبی در صحنه روزگار، اثرگذار خواهد بود، سر و کار دارد.

بازهم، میتوانیم این سوال را مطرح کنیم، که چرا خداوند پیش از موعد همه جزئیات جنگ‌هایی را فاش می کند که پادشاهی‌ها با یکدیگر بر سر سلطه جویی در آن بخش از جهان درگیر هستند؟ دلیل این امر ساده است: این جنگ‌ها بر روی زندگی قوم خدا تاثیرگذار بودند. بنابراین، خدا از قبل بسیاری از چالش‌های مردمش را که در سال‌های پیش رویشان با آن مواجه هستند اعلام می کند. همچنین، خداوند، آفریننده تاریخ است، و همانطور که ما پیشینه نبوی را با وقایع تاریخی مقایسه می کنیم دوباره متوجه می شویم که کلام نبوی همانطور که پیش بینی شده است، تحقق یافته است. خدایی که تحولات آن دسته از پادشاهی‌های هلنیستی که با یکدیگر می جنگیدند را پیشگویی کرده است، همان خدایی است که آینده را می داند. او شایسته اعتماد و ایمان و وفاوداری ماست. این خدای بزرگ است، بت ساخته شده توسط تخیلات بشر نیست. او نه تنها مسیر وقایع تاریخی را هدایت می کند، بلکه می تواند زندگی ما را نیز اگر به او اجازه دهیم هدایت کند.

اشعیا باب ۴۶: ۹، ۱۰ را بخوانید. به چه میزان اصول الهیات مسیحیت در این دو آیه یافت می شوند و چه امید بزرگی را می توان از آنها بدست آورد؟ فکر کنید که چگونه آیه ۱۰ می تواند هراسناک باشد اگر خدا با محبت مهربان نبود و در عوض کینه توز و بد طینت می بود.

۲۷ اسفند

سه شنبه

## روم و رئیس عهد

دانیال باب ۱۱: ۱۶ تا ۲۸ را بخوانید. اگرچه که این متن دشوار است، چه نمونه هایی را می توانید در اینجا پیدا کنید که در جای دیگری در دانیال وجود دارد؟

به نظر می رسد انتقال قدرت از پادشاهان بعد از اسکندر مقدونی به روم بت پرست در دانیال ۱۱: ۱۶ به تصویر کشیده شده است: « اما آن که بر ضد وی می آید هرآنچه را که بخواهد، انجام می دهد، و هیچ کس را یارای ایستادگی در برابر او نخواهد بود. او در «سرزمین زیبا» خواهد ایستاد، و هلاکت در دستش خواهد بود.» اورشلیم سرزمین با شکوهی است، منطقه ای که در اسرائیل باستان بوده است، و قدرت جدید که سلطه را آن منطقه در دست می گیرد، روم بت پرست می باشد. همین واقعه نشان دهنده گسترش پهنای قدرت شاخ کوچک است، که مبدل به سرزمینی با شکوه می شود (دانیال ۸: ۹). بنابراین، به نظر می رسد قدرتی که در این برهه از زمان جهان را تحت کنترل خود دارد، روم بت پرست می باشد.

علاوه بر این، برخی سر نخ ها یا (نشانه ها) در متن کتاب مقدس این اندیشه را تقویت می کند. به عنوان مثال، « ماموری را می فرستد تا از مردم باج و خراج جمع کند»، اشاره به سزار اگوستین دارد. در دوران سلطنت او همانطور که مریم و یوسف برای سرشماری به بت اللحم سفر می کردند، مسیح به دنیا آمد (دانیال ۱۱: ۲۰). همچنین طبق پیشگویی، جانشین این حاکم بایستی « شخصی شرور » باشد (دانیال ۱۱: ۲۰). همانطور که تاریخ نشان می دهد، جانشین اگوستین، تیرئوس پسر فرزندخوانده اگوستوس بود. تیرئوس در تاریخ به عنوان شخصی غیرعادی و پست و فرومایه شناخته شده است.

از همه مهم تر، مطابق کتاب مقدس، در زمان سلطنت تیرئوس بود که « سرور عهد » درهم خواهد شکست (دانیال ۱۱: ۲۲). این به وضوح به مصلوب شدن مسیح، که « مسیح، سرور شما » نامیده می شود اشاره می کند (نگاه کنید به دانیال ۹: ۲۵؛ و همچنین متی ۲۷: ۳۳ تا ۵۰)، زیرا همانطور که می بینیم او در زمان سلطنت تیرئوس به صلیب کشیده می شود. اشاره به عیسی در اینجا به عنوان « رئیس عهد » یک راهنمای قوی است که به ما

کمک می کند تا نشان دهد که جریان وقایع تاریخی چگونه بوده و دوباره به خوانندگان کتاب یک گواه قدرتمند از پیشبینی شگفت انگیز خداوند می دهد. خداوند در مورد تمام آنچه که پیش از رخ دادن آنها در پیشگویی ها آمده است، صحیح بوده و بنابراین مسلماً، می توانیم در مورد تمام آنچه که قرار است در آینده اتفاق بیفتند به او اعتماد کنیم.

حتی در میان تمام وقایع سیاسی و تاریخی، عیسای ناصری « رئیس عهد » در تمام متون کلام خداوند حضور دارد. چگونه این به ما کمک می کند تا نشان دهد که علیرغم تمام تحولات و دسیسه های سیاسی، عیسی مسیح محور کلام خداوند است؟

۲۸ اسفند

چهارشنبه

## قدرت بعدی

دانیال باب ۱۱: ۲۹ تا ۳۹ را بخوانید. قدرتی که بعد از روم بت پرست ظهور می کند کیست؟

دانیال باب ۱۱: ۲۹ تا ۳۹ به نظام قدرت جدید اشاره می کند. اگرچه که این سیستم ادامه امپراتوری روم مشرک است و برخی از ویژگیهای سلف خود را به ارث برده است، در عین حال به نظر می رسد که در برخی از جنبه ها با آن متفاوت است. متن کتاب مقدس می گوید: « اما اینبار نتیجه کارش با دفعات قبل فرق خواهد داشت » (دانیال ۱۱: ۲۹). ما با مطالعه بیشتر متوجه می شویم که آن به عنوان یک قدرت مذهبی عمل می کند. هدف اصلی آن حمله به خدا و قوم اوست. بگذارید تا برخی از اقدامات انجام شده توسط این شاه را بررسی کنیم.

اول، او « برای از بین بردن پیمان مقدسین اقدام می کند » (دانیال ۱۱: ۳۰). این باید به پیمان نجات خدا برگردد، که پادشاه با آن مخالف است.

دوم، این پادشاه سپاهیان را تشکیل خواهد داد که « معبد بزرگ را آلوده ساخته » و « قربانی های روزانه را متوقف می سازند » (دانیال ۱۱: ۳۱). ما در دانیال ۸ دیدیم که شاخ کوچک بنیاد « جایگاه مقدس خدا » را فرو می ریزد و مراسم « قربانی های روزانه » (دانیال ۸: ۱۱) را از میان بر می دارد. این مطلب باید به عنوان حمله معنوی بر علیه مسیحیان در قدس آسمانی تلقی شود.

سوم، در نتیجه حمله آن به « مکان مقدس » این قدرت « عصیان ویرانگر » را در معبد خداوند جای می دهد. عبارت مشابه « گناه ویرانگر » اشاره به اعمال الحادی، تمرد و سرکشی شاخ کوچک دارد (دانیال ۸: ۱۳).

چهارم، این قدرت قوم خدا را مورد آزار و شکنجه قرار می دهد: « عده‌ای از حکیمان کشته خواهند شد، اما این باعث خواهد گردید که قوم پاک و طاهر شوند. این وضع همچنان ادامه خواهد یافت تا زمان مقرر خدا فرا رسد » (دانیال ۱۱: ۳۵). این موضوع یادآور شاخ کوچک می باشد، که برخی از لشکریان و ستارگان و معبد آنان را فرو خواهد ریخت و پایمال خواهد کرد (دانیال ۸: ۱۰ را با دانیال ۷: ۲۵ مقایسه کنید). پنجم، این پادشاه « خود را بالاتر و بزرگتر از هر خدایی خواهد دانست و به خدای خدایان کفر خواهد گفت » (دانیال ۱۱: ۳۶). و جای شگفتی نیست، که شاخ کوچک نیز « کلمات کفر آمیز » بر زبان خواهد راند (دانیال ۷: ۸) و حتی بر علیه خداوند (دانیال ۷: ۲۵).

شبهات های دیگری را می توان ذکر کرد، اما با توجه به آنچه در دانیال ۷، ۸ می خوانیم، این قدرت چه کسی است، و چرا این موضوع برای ما مهم است تا علیرغم فشارهای اجتماعی، در شناسایی آن ایستادگی و پافشاری کنیم؟

۲۹ اسفند

پنجشنبه

## اتفاقات نهایی

دانیال باب ۱۱: ۴۰ تا ۴۵ را بخوانید. در اینجا چه اتفاقی می افتد؟

عبارات زیر به ما در درک این متون کمک می کند:  
زمان آخر: عبارت « زمان آخر » فقط در کتاب دانیال آمده است (دانیال ۸: ۱۷؛ دانیال ۱۱: ۳۵، ۴۰؛ دانیال ۱۲: ۴، ۹). بررسی پیشگویی های دانیال نشان می دهد که زمان آخر از سقوط سیستم پاپی در سال ۱۷۹۸ تا رستاخیز مردگان بسط پیدا خواهد کرد (دانیال ۱۲: ۲).  
پادشاه شمال: این نام ابتدا از نظر جغرافیایی نشانگر سلسله سلوکیان است، اما پس از آن اشاره به روم مشرک و در نهایت سیستم پاپی دارد. به این ترتیب، این یک موقعیت جغرافیایی را توصیف نمی کند، بلکه دشمن روحانی قوم خدا را توصیف می کند. علاوه بر این، باید توجه داشت که پادشاه شمال نشان دهنده خدایی جعلی و بدلی از خداوند حقیقی است که در کتاب مقدس بطور نمادین او را نشان می دهد که بر قلعه کوهی در شمال جلوس خواهد کرد (اشعیا ۱۴: ۱۳).

پادشاه جنوب: این نام در ابتدا برای سلسله بطلمیوس در مصر، جنوب سرزمین مقدس، مطرح می شود. اما همانطور که نبوت برملا می شود، این یک اهمیت الهیاتی پیدا می کند، و توسط برخی از محققان، در ارتباط با شرک است. همانطور که الن جی وایت، در

مورد آن با ارجاع به مصر در مکاشفه باب ۱۱: ۸ می‌گوید: «این الحاد و بی‌خدائی گرائی است» مجادله بزرگ، صفحه ۲۶۹.

کوه مقدس با شکوه: در عهد عتیق این بیان‌کننده صیهون، پایتخت و قلب اسرائیل و از لحاظ جغرافیایی واقع در سرزمین موعود است. پس از مرگ عیسی بر روی صلیب، قوم خدا دیگر محدود به خطوط و مرزهای نژادی و جغرافیایی نیستند. بنابراین، کوه مقدس باید یک نماد مشخص‌کننده قوم خدا باشد که در سراسر جهان پخش خواهند شد.

بنابراین، ما شاید بتوانیم رویدادهای شبیه به آن را اینطور تفسیر کنیم:

(۱) پادشاه جنوب به پادشاه شمال حمله می‌کند: انقلاب فرانسه تلاش کرد تا دین را ریشه کن کند و سیستم پاپی را از میان بردارد، اما موفق نشد. (۲) پادشاه شمال به پادشاه جنوب حمله می‌کند و او را شکست می‌دهد: نبردهای مذهبی به رهبری پاپ و متحدین او سرانجام بر نیروهای مشرک غلبه می‌کنند و با دشمن شکست خورده ائتلاف خواهند کرد. (۳) ادم، موآب و افراد برجسته و مهم آمون فرار خواهند کرد: برخی از کسانی که جزو قوم حقیقی خدا حساب نشده‌اند، در آخرین لحظات به جمع مقدسین خواهند پیوست. (۴) پادشاه شمال برای حمله به کوه مقدس آماده می‌شود، اما به سقوط خودش می‌انجامد: نیروهای بدی و شر نابود می‌شوند و پادشاهی جاودان خدا بنا می‌شود.

چگونه می‌توانیم از این امر که در نهایت خدا و قوم او پیروز خواهند شد، احساس راحتی و آرامش کنیم؟

۱ فروردین

جمعه

**تفکری فراتر:** جالب است که مارتین لوتر حداقل با استناد به دانیال باب ۱۱: ۲۹ تا ۳۹، عصیان ویرانگر را که در دانیال باب ۱۱: ۳۱ آمده است، به عنوان سیستم پاپ و تعالیم و شیوه‌های عملی آن شناسایی می‌کند. بنابراین، ارتباط دانیال باب ۱۱ با دانیال با باب‌های ۷ و ۸، موجب قوت بخشیدن به دیدگاه و نظر لوتر و بسیاری دیگر از مفسران پروتستان در این مورد است که نهاد پاپی و تعالیم آن، تحقق مسلم این پیشگویی‌ها در تاریخ است. در همین ارتباط آلن جی وایت می‌گوید: «هیچ کلیسایی در محدود قلمرو حکومت کاتولیک، طولانی مدت نمی‌تواند از مداخله در بهرمندی از آزادی ضمیرش برحذر بماند و به حال خود گذاشته شود. نه خیلی زود، حکومت پاپ قدرت را بدست می‌گیرد سپس او از قدرت خود استفاده خواهد کرد تا همه کسانی را که او را تأیید نکردند، از میان بردارد و کلیساهای یکی پس از دیگری تسلیم حکومت او میشوند» نبرد بزرگ، صفحه ۶۲.

## سوالاتی برای بحث

۱. چگونه می‌توانیم نسبت به احساسات دیگران حساس باشیم، و در عین حال با آنچه که کتاب مقدس در مورد نقش روم در روزهای آخر به ما تعلیم می‌دهد مصالحه نکرده باشیم؟

۲. دانیال باب ۱۱: ۳۳ می‌گوید: «در آن زمان حکیمان قوم، بسیاری را تعلیم خواهند داد، ولی برخی از آنان در آتش انداخته خواهند شد و برخی دیگر با شمشیر کشته و بعضی نیز زندانی و غارت خواهند گردید». این متن درباره سرنوشت برخی از افراد باایمان خداوند چه می‌گوید؟ متن در مورد آنچه که برخی از این افراد مومن قبل از شهادت خود انجام می‌دهند، چه می‌گوید؟ امروز، چه پیامی در اینجا برای ما وجود دارد؟

۳. دانیال باب ۱۱: ۳۶ می‌گوید: «پادشاه سوریه هر چه بخواهد انجام خواهد داد. او خود را بالاتر و بزرگتر از هر خدایی خواهد دانست و به خدای خدایان کفر خواهد گفت. او به این کار ادامه خواهد داد تا زمان مجازاتش فرا رسد؛ زیرا آنچه خدا مقدر فرموده است واقع خواهد شد». این متن چه کسی و چه چیزی را به یاد شما می‌آورد؟ (نگاه کنید به اشعیا ۱۴: ۱۲ تا ۱۷؛ دوم تسالونیکیان ۲: ۱ تا ۴).

۴. دانیال باب ۱۱: ۲۷، ۲۹؛ و ۳۵ از عبارت lammo'ed، یا «موعد مقرر» استفاده می‌کند. چه چیزی را این، دوباره، در مورد تحت کنترل بودن تاریخ بوسیله خدا را به ما یادآوری می‌کند؟